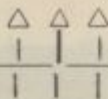

1.2.1908

Štv. 1.

Leto I.

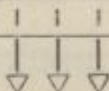
Največji slovenski - - - dnevnik

s podobami ==
za leposlovje,
:: znanost in
kratek čas. ::

Izhaja, če more, enkrat
na večer.

UREDNIŠTVO:
Na triglavskem vrhu.

UPRAVNIŠTVO:
V slivarski jami.

Pisma in rokopise brez denarja zavrtača.

Za oglase ne računa nič, ker jih ne sprejema.

Vabilo na naročbo! ==

Naš narod napreduje od dne do dne in stopa vedno višje, kar nam priča jasno dejstvo, da se jih je že mnogo povzpelo na vrh Triglava. Pri vsem tem napredku nam pa manjka zavednega slovenskega lista, ki bi stal tudi na višku svobodne prosvete. Zato smo se namenili izdajati nov leposloven in znanstven dnevnik pod imenom „COKLJA“.

Že ta prva številka upamo, da bo ugajala slehernemu in nam pridobi vse slovensko razumništvo.

„COKLJA“ bode prinašala članke iz najspretnейše roke, tako, da jim ne bode kos nobeden dosedanji list.

„COKLJA“ bode v zvezi z raznimi učenjaki in strokovnjaki ter bode prekašala v znanosti in vednosti vse druge liste.

„COKLJA“ pa bode opremljena tudi z najlepšimi izvirnimi podobami, kar priča Vam že gotovo današnja 1. številka.

Izhajala bode enkrat na večer in upamo, da nam je s tem za danes zagotovljen nje obstanek. Vsaka številka stane s papirjem, črkami in podobami vred samo 20 vin. ker več bode težko kedo dal. Vendar se velikodušnosti ne stavijo nikake meje.

Po otvoritvi nove plan. železnice.

Bavarc potovaje iz nove openske postaje proti Trstu, zadene na okoličana — stare visoke korēnike, — katerega nagovori:

— Guten tag!

— Na glih tak sm, kukr mē videš.

— Was?

— Tu je vas, ja; tm lē dual je pej mesto.

— Verstehen sie deutsch?

— A, ni treba teč, ne; u ane uri se dual.

Wohin führt diese Strasse?

— De buoš hin? de straše? ki hu diča čieš de straše pr belem dnievē? O pu noči, ne bē riekō de ne.

— Komme ich auf diesem Wege nach Triest.

— Se ni treba triest ne, nismo miga u barufe?

— Komischer Kerl!

Tūdi če nise kerlc prideš dual u ane ure.

— O sie dummer Kautz!

— S koucm s'jeh vreden, ja, ke se takū zasūt!

— O sie Pakasch, sie!

— Pokaš! — kaj čiem pokaz't, ke iem'm prazen garžt?

— Sie verstehen niks.

— O, tudi biks sē nejde, tūdi; za šulne jen zate.

— Sehr schön!

— A, če jemamo kej žen? Usak suajo; če jo pej Bugec uzame, poieščemo drūgo.

— Servus!

— Vuz uzemse ja, ke teško huodeš uot debeluste.

— Jawol, Jawol!

— Ti se vo u, ke se dēbou; jest sm sūh ku štkviš!

— Auf wiedersehen!

— Buh te dej ja suoi žjegen, ke jem'sh taku trdo būčo, jen ke se zasūt ku n'sh b'k.

Coklja v zakonskem življenju.

(Po fotografiji).

JANEZ: „Kako te sprejme žena, kadar prideš pozno v noč iz krčme domov?“

LUKA: „To spoznam že v kuhinji,“ skozi katero hodim v sobo.“

JANEZ: „Po čem?“

LUKA: „Po coklji! Če je v kuhinji, tedaj je dobro!“

JANEZ: „In če je ni?“

LUKA: „No če je ni, tedaj jo ima žena pri sebi, in potem...!“

KRAŠUN

Mala, pa vendar resnično-uzvišena himna „KRAŠUN-U“

Ti veličastni Bog Krašun
Mogočnejši kot vsak koštrun,
Podzemskih jam gospod si ti —
Planinsko bod' pozdravljen mi!

V Slovencih če je kak koštrun,
Ostrizi dobro ga Krašun!
Prerahljaj fino mu kosti,
Da v „m o ž a“ on se spremeni,

Če „punca“ pa je brez srca,
Brez ljúbavi do narodà,
Le stresi jo, dokaži ji,
Da to je greh, ki naj zbeži.

Zatò Krašun, ki nis' koštrun,
Mogočen pa kot bog Perun —
Usliši nas, prepelji nas
H „t e r a n u“ večkrat tja na Kras!

Tam pili b' ga iz vse moči
In Tebi bi napivali:

**Pozdravljen tisočkrat Krašun
In pereat naj vsak koštrun.**

Naj bo Slovenka al' Slovenc —
Če narodu ne spleta venc',
Naj Tvoja moč ga vgonobi,
Da vedel bo, kaj pravo ni!
Zato pozdravljen nam Krašun...
...Terana Bog in ne koštrun!

Vedež

ali pametnice, ki niso prav neumne.

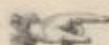
Ko denar poide — ga ni več.
 Lažniku se še — laži ne verjame.
 Vsaka povodenj — je mokra.
 Dokler je drevò mlado — ni staro.
 Kruh, sol jej, — pa boš žejen.
 Slajše je dajati kot jemati — po hrbtu.
 Če hočeš star si odpočiti — se moraš

[usesti !

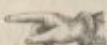
Prazen sod — nima vina.
 Ako slepec slepca vodi, — sta oba
 [slepa.
 Dokler konja lovè, — tečejo za njim.
 Kar te ne peče, — ni vroče.
 Kdor drugim jamo koplje, — je ne orje.
 Tudi slepa kokoš — ne vidi.

Prevelika zahteva.

Nekega dne pride v krčmo na deželi nedeljski salonski turist ter zahteva vrček piva in mal golaž. Pivo je dobro a v golažu najde košček cunje. Hitro jo natakne ves nervozen na vilice, jezno pokliče krčmarja, pokaže mu cunjjo in ves razkačen reče: „Vi krčmar, kaj ste mi to prinesli?“ Krčmar pa odgovori prav hladno: „I no gospud, cunjja je cunjja, saj vendar ne bodete zahtevali, da Vam za vaših borih 20 krajcarjev prinesem morda celo suknjjo“.

 Pozor !

„Brna“ pride !

Pozor !

Domača planinska zdravila in nasveti.

1. Če koga trebuh boli.

Česen skuhaj na vinu in zmešaj vmes šentjanžveve korenine, fengel in kozji rog ter namaži vrata. To gotovo pomaga.

2. Za oči.

(Glej 4).

3. Za težko sapo ali naduho.

Predno odpotuješ, poplačaj vse dolgove, takoj boš po hribih lažje dihal.

4. Za jezik.

(Glej 2).

5. Če te po kislem mleku kolje.

Hrastov les na mleku skuhati, primešati šnefovega semena in paradižholca in s tem namazati trebuh, škodovalo ne bo.

6. Če se ti nad prepadi v glavi vrti.

Na varnem mestu se odpočij, vzemi ruto, dobro zaveži oči in pojdi hitro dalje. To ti pomaga gotovo ker v kratkem ti bo vrtenje odnehalo.

7. Za želodec.

Za želodec je najbolje jesti pečene piške, pečenko s salato, klobase itd.

To so na kratko popisana nekatera zdravila. Pripravljen sem pa trpečim planincem in vsemu človeštvu še nadalje pomagati s svetom in dejanjem.

Dr. Univ. med. Cebin.

Brzjav.

Lovcem zbranim na plan. plesu.
V duhu z Vami, na Nanosu še z nogami.

Nanoški zajci in zajkle.